

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Oprettelse af en Statskole for Kvinders Uddannelse til Lærereinder.

(Lovforslaget findes i Tillæg C).

Lovforslaget fattes under Forhandling.

Søjmark: Det er jo kun et Aar siden, at vi her havde et lignende Lovforslag forelagt, og der blev den Gang ført en saa indgaaende Forhandling om denne Sag, at der efter min Mening ikke vil være Anledning til nu at komme dybt ind paa dette Spørgsmaal. Jeg havde den Gang Lejlighed til at udtale, hvorfor jeg meget maatte betvivle Rigtigheden og Nødvendigheden af at gaa til Oprettelsen af et saadant Seminarium; og der er siden den Tid ikke flet noget, der har forandret mit Syn paa denne Sag; jeg kan derfor i det hele aldeles henholde mig til, hvad jeg den Gang udtalte ved denne Sags Behandling. Der er kun et Par enkelte Bemærkninger, jeg skal tillade mig at gøre: Jeg indrømmer, at Lovforslaget kommer til os i en noget bedre Skikkelse end i Fjor. I Fjor var der Tale om, at det Seminarium, som skulde oprettes, skulde være et Slags Dobbeltseminarium, nemlig dels et Seminarium for almindelige Lærereinder, dels et for dem, der skulde uddannes til Lærereinder ved Bogeskoler. Det sidste er nu faldet bort som Følge af den Lov, som blev vedtaget i Fjor om Oprettelse af en Skole til Uddannelse af Lærereinder til Forskolerne. Desuden er der faldet noget andet bort, nemlig den paataaenkte Koffiskole, der skulde være i Forbindelse med Seminariet. Endvidere har Landstinget foretaget en anden Endring, som jeg ogsaa tillægger nogen Betydning, og det er, at det har strøget Bestemmelsen om den Dvølesskole, der skulde være i Forbindelse med Seminariet. — Den ene af det Par Bemærkninger, jeg gerne vilde gøre, er om Stedet, hvor denne Skole skal bygges. Jeg skal ikke komme videre ind derpaa, men jeg tror dog, jeg tør udtale, at det vist næppe bliver i Ribe, at en saadan Skole bliver bygget. Jeg har den Overbevisning, at Folketinget ikke gaar med til at lægge en saadan Skole i en saa affides Krog af Landet, som Ribe er. Det andet Punkt, jeg vil berøre, er det, at skal man i en nær Fremtid gaa til at oprette en saadan Lærestanstalt for Uddannelse af Lærereinder, er jeg temmelig vis paa, at Folketinget vil stille

den Fordring, at der til Gengæld derfor nedlægges et af vore Statsseminarier. Nu ved jeg jo nok, at den højtærede Minister ikke stiller sig meget venlig over for denne Tanke. Jeg har nok ved de Udtalelser, den højtærede Undervisningsminister fremkom med oppe i det andet Ting, været opmærksom paa, at han ikke kunde gaa ind paa, at de to Spørgsmaal bleve satte i Forbindelse med hinanden. Den højtærede Minister mente, at det vilde være urigtigt at tage de to Ting sammen og retteste at løse hvert Spørgsmaal for sig. Deri kan jeg ikke være enig med den højtærede Minister, og jeg skal sige hvorfor. Jeg er temmelig vis paa, at dersom vi løste det ene Spørgsmaal og oprettede det her foreslaaede Seminarium for Kvinder, kunde det dog maasse nok komme til at være noget længe, inden vi fik det andet Spørgsmaal løst, nemlig at saa nedlagt et af de nuværende Statsseminarier. Dette slutter jeg dels af det Standpunkt, som ogsaa den højtærede Minister har indtaget over for dette Spørgsmaal, dels og navnlig af de Udtalelser, der ere fremkomne i det andet Ting. Jeg gentager imidlertid, at jeg er temmelig overbevist om, at dette Ting ikke gaar med til at oprette en saadan Anstalt, uden at der samtidigt bliver nedlagt et af vore Statsseminarier. — Til Slutning kunde jeg have lyst til at gøre en Henstilling til den højtærede Minister, nemlig om det ikke kunde være rigtigt, inden man stred til den her foreslaaede Foranstaltning, at gøre et Forsøg paa at give Kvinder Udgang til et af vore Statsseminarier. Man kunde f. Eks. ved et Seminarium lade $\frac{1}{3}$ af Eleverne være Kvinder og gøre et Forsøg i den Henseende. Men, som jeg saade ved Begyndelsen af mine Udtalelser, jeg finder ikke Anledning til at komme videre ind paa Enkelthederne i Lovforslaget og endnu mindre til at gentage mine Udtalelser fra i Fjor. Lovforslaget vil jo rimeligvis blive henbist til et Udvalg og der blive gjort til Genstand for nærmere Overvejelse.

Byriel Jensen: Den Gang den ærede Minister havde Ordet under Behandlingen af Forslaget om Seminarier og Prøver for Lærere og Lærereinder, kom han med den Bemærkning, at naar han ønskede dette Forslag fremmet saa hurtigt som muligt, var det først og fremmest for Almueundervisningens Skyld, men dernæst ogsaa for de to Institutioners Skyld, Statsseminariernes og ikke mindre de private Seminariers. Disse Bemærkninger gav mig Anledning til at mene, at den højtærede Minister saa med Velvilje paa de private Seminarier. Hvis nu det